

ikke over 30 Kroner for hver ulovlig telegrafist Meddelelse.

ad § 3.

Med den i Bemærkningerne til § 1 givne Bestemmelse af Enerettens Grund som Hyldestgjørelsen af en Samfundsinteresse ere tillige Enerettens Grændser givne. Overalt hvor det dreier sig om Anlægget af elektriske Jernmeddelelsesmidler, der tjene rent lokale eller private Interesser, har Statstelegrafvæsenet ingen Opgave at løse, men her er et Felt, paa hvilket den private Foretagelsesaaend ubindret maa kunne virke: telegrafiske eller lignende Anlæg til Brug for Medlemmerne af et mindre, afluttet Samfund, en Kommune, et Interessentskab af bestemte Personer eller alene til Brug for en enkelt eller ganske faa Privatmænd komme ikke i Strid med Statsamfundets Krav, om det end kan være hensigtsmæssigt ogsaa at underkaste saadanne Foretagender visse Begrændsninger med Hensyn til deres Sværkættelse og Benyttelse. De her omhandlede Anlæg falde naturlig i de tvende i Lovforslagets § 3 anførte Hovedgrupper: Anlæg bestemte til offentlig Korrespondance indenfor en enkelt By eller Sognekommunes Grændser og private Anlæg bestemte til vederlagsfri Befordring af vedkommende Giers eller Giers Meddelelser. — Til den første Art henhøre de i Byerne i den senere Tid saa hyppig forekommende Telefonforbindelser, hvis væsentligste Formaal er at skaffe de Korresponderende et saa billigt Meddelelsesmiddel som muligt, medens der dels af denne Grund dels formædelt den befordrede Korrespondances forholdsvis mindre Vigtighed kan sees bort fra mange Foranstaltninger, der ellers nødvendigvis af Hensynet til Opnaaelsen af en sikker og paalidelig Telegrafering. De anførte Omstændigheder saavel som den deraf betingede Virkemaade gjøre disse Foretagender lidet skikede til at drives af Statstelegrafen, hvis tungere Forretningsgaang og hele paa den største Maaletighed og Paalidelighed i Forretningernes Udførelse indrettede Apparat vanskelig lader sig forene med de heveagelige Forhold, i hvis Tjeneste de lokale Telefonanlæg arbeide, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at lokal Telegrambefordring om muligt kan finde Sted ved Statstelegrafvæsenet overalt, hvor de fornødne Indretninger af Hensyn til den interkommunale telegrafiske Forbindelse ere tilstede. — Blandt de i Forslaget § 3 b nævnte Anlæg ere navnlig de ved de private Jernbaner anbragte Telegrafer af Vigtighed. Forjaaviddt disse danne en integrerende Del af selve den paaagjældende Jernbane og udelukkende benyttes for den andre Banetjenestes Skyld, er det utvivlsomt,

at de falde udenfor Statens Eneret, men, saasnart der bliver Spørgsmaal om at give Publikum Udgaang til at benytte dem til almindelig Telegrafkorrespondance, bør Statens Sanktion erhverves, ligesom de nærmere Regler for en saadan Benyttelse bør fastkættedes ved Statstelegrafvæsenets Mellemkomst. Dette er iøvrigt ikke Andet end hvad der hidtil stedse har fundet Sted her i Landet, idet samtlige Koncessioner til private Jernbaneanlæg have indeholdt Bestemmelser staaende til at bringe de vedkommende Jernbanetelegrafer under Statstelegrafvæsenets Indflydelse og Kontrol, forjaaviddt de maatte blive aabnede for almindelig Telegrambefordring, jfr. saaledes Befjendtgjørelser Nr. 79, 87 og 128 af 26de Mai, 16de Juni og 26de September 1874; Nr. 61 og 118 af 27de Mai og 12de November 1875; Nr. 76 af 16de Mai 1876; Nr. 72 af 7de Juni 1878; Nr. 6 af 18de Januar 1879.

Den de Private saaledes undtagelsesvis tilkommende Ret til at anlægge og drive Telegrafer og lignende elektriske Indretninger maa imidlertid i sin Udøvelse være de Begrændsninger underkastede, som Hensynet til andre og viatiaere Interesser medføre. De kunne saaledes ikke uden dertil erhvervet Behødvigelse anbringes langs Veie, Gader og desl., hvor deres Anlæg i modsat Fald vilde kunne være til Gæne for Kærdsjelen, ligesom det, naar Statstelegrafledninger alt findes paa de Steder, hvor private elektriske Anlæg skulle anbringes, maa fordras, at disse ikke foranledige Forstyrrelser for hine derved, at de tvende Ledninger ere forte i for stor Nærhed af hinanden. Den herom handlende Bestemmelse i Lovforslagets § 3 omfatter ikke blot elektriske Jernmeddelelsesmidler men tillige alle metalliske Ledninger, der ere bestemte til Forplantning af Electricitet, saaledes til Frembringelse af Bys eller Overførelse af mekanisk Kraft, idet de samme Hensyn tale for at underkaste Sværkættelsen af saadanne private Anlæg ganske lignende Indskrænkninger som de egentlige private Telegrafer, Telefonter osv. Da de af disse Forhold opstaaende Tvistigheder vedrøre Spørgsmaal, der i deres Grund ere administrative og ofte af rent teknisk Bestaaffenhed, er det naturligt, at deres endelige Afgjørelse er laagt i Indenrigsministeriets Haand som øverste Telegrafautoritet, ligesom ogsaa private elektriske Anlæg af den i Paragrafen omhandlede Karakter iøbliffelig bør kunne fjernes ved Statstelegrafens Foranstaltning, eftersom i de fleste Tilfælde de fremkaldte Forstyrrelser ville være af en saadan Natur, at man ikke kan finde sig i, at de vedblive at være tilstede, indtil de Private godvillig eller nødtvungen efterkomme en til